

מ"ת 23959/07/15 - מדינת ישראל נגד כאמל חמדאן

בית משפט השלום בעכו

18 אוגוסט 2015

מ"ת 23959-07-15 מדינת ישראל נ' חמדאן(עציר)

מ"ת 23901-07-15

לפני כבוד השופט אברהם בולוס
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
כאמל חמדאן (עציר)

נוכחים:

בא כוח המבקשת - המתמחה, מר פסקוביץ

המשיב - הובא

הסניגורית - עו"ד אוריין בן מוחא, ס. ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהחלטה מנומקת ומפורטת שניתנה על ידי חברתי, כבוד השופטת טנוס ביום 16/7/15, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה וגם עילת מעצר.

בתמצית אציין כי מיוחס למשיב ביצוען של עבירות נהיגה בפסילה, חבלה במזיד עם הרכב, וגם מעשה פזיזות. עבירות אלו מיוחסות למשיב משום שעל פי הנטען בכתב האישום ביום 6/7/15 הוא נהג ברכב ללא רשיון נהיגה וכשהתבקש לעצור בצד הדרך על ידי ניידת משפטרה המשיב הגביר את מהירות הנסיעה נהג ברכב בתוך כפר מג'דל כרום, תוך שהוא עוקף רכב אחר, עולה על המדרכה ועובר מנתיב לנתיב ובכך מסכן את עוברי האורח.

בהחלטה כאמור שניתנה ביום 6/7/15 בית המשפט עמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, יחד עם זאת לא ראה לחסום את דרכו כליל והפנה את עניינו של המשיב לקבלת התייחסותו המקצועית של שירות המבחן.

התסקיר כעת מונח בפני ובגדרו באה התייחסות לחלופה שהוצעה על ידי המשיב. ראשית אציין, כי קצין המבחן התייחס

עמוד 1

בהרחבה באשר לאישיותו של המשיב. בין היתר, נכתב בתסקיר, כי באשר לסבירות של הישנות המעשים המיוחסים למשיב קצין המבחן לקח בחשבון את מאפייני אישיותו כבחור צעיר הסובל ממצב נפשי שברירי, מאי שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, אי בהירות לגבי צריכתו לחומרים ממכרים, העדר היכולת מצידו להפיק תועלת וסנקציות עונשיות וגם, וזה העיקר, הקושי שלו בעמידה בגבולות חיצוניים וקבלת סמכות באופן כללי.

בהמשך התסקיר, כאמור, קצין המבחן גם בחן את החלופה המוצעת ועל אף העובדה שהמקפחים הודיעו כי הם מבינים את דרישות תפקידם ואופן התנהלותם במצבים של הפרות מצידו של המשיב, יחד עם זאת, נקבע בתסקיר כי לנוכח רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב שהינה גבוהה והאפשרות הממשית להישנות המעשים המיוחסים לו וגם העובדה שהמפקחים עצמם יתקשו להציב למשיב גבולות ואין הם מהווים דמויות סמכותיות, דבר שהינו מכריע בנסיבות ביחוד לנוכח ועל רקע אישיותו והתנערותו של המשיב מאחריות ומקבלת סמכות.

על סמך כל האמור המסקנה הסופית היתה כי חלופת המעצר אינה מתאימה.

על אף האמור, הסניגורית המלומדת בדעה כי נכון להורות על שחרורו של המשיב. דעתי שונה.

על אף העובדה שעסקין בעבירות תעבורה והכלל הוא שביחס לעבירות כגון דא, הנטיה להורות על שחרור בערובה, יחד עם זאת גם לכלל זה קיימים חריגים.

על פי המיוחס למשיב הוא ניסה להימלט מהמשטרה, תוך סיכון עוברי האורח, הדבר מעיד על מסוכנות ממשית ומצדיק המשך מעצרו של המשיב. לזאת אני מוסיף את עברו הפלילי של המשיב שאף הוא מחדד את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו.

נכון הדבר שחשוב כי המפקחים יבינו את מהות תפקידם ויביעו הסכמה להודיע באשר לכל הפרה, אך נוסף לכך חשוב גם לא פחות כי בית המשפט יתן אמון במשיב עצמו וישתכנע כי החלופה המוצעת היא חלופה שבכוחה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב גם למקרה והמשיב יראה להפר את תנאי השחרור, דבר המוטל בספק גדול באשר למשיב זה.

בנסיבות, ולאור חוות דעתו הברורה של שירות המבחן ולכל האמור לעיל משנקבע כי קיימות ראיות לכאורה וגם מסוכנות, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ג' אלול תשע"ה, 18/08/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם בולוס, שופט